

SARA RAASCH
EN
BETH REVIS

DE
SCHAR
LAKEN
TROON

Vertaald uit het Engels door
Niels van Eekelen

Van Goor

ISBN 978 90 00 40107 9
ISBN 978 90 00 40108 6 (e-book)
NUR 334/285

© 2025 Nederlandse vertaling Van Goor
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

oorspronkelijke titel *The Crimson Throne*
oorspronkelijke uitgave © Sourcebooks Fire, an imprint of Sourcebooks

tekst © Sara Raasch en Beth Revis, 2025
vertaling Niels van Eekelen
omslagontwerp en -vormgeving Erin Fitzsimmons/Sourcebooks, bewerkt door
Saskia Janssen
omslagbeelden © akilev/Shutterstock, aksol/Shutterstock, Bourbon-88/Shut-
terstock, Oleg Krugliak/Shutterstock, AGSTRONAUT21/Shutterstock, A-R-T/
Shutterstock, Vlad Ra27/Shutterstock
vormgeving binnenwerk Laura Boren/Sourcebooks
beelden binnenwerk © eyewave/Getty Images
zetwerk binnenwerk Crius Group, Hulshout

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvou-
digd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in
enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere
manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst-
en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training
and similar technologies.

*Voor iedereen wier magie in de schaduw gehuld blijft:
wij zien jullie.*

Waarschuwing:

Dit boek bevat moord en bloedvergieten, verlies van lichamelijke autonomie, emotionele manipulatie en misbruik.

PROLOOG

ALYTH

9 MAART 1566

HOLYROOD PALACE, SCHOTLAND

Er zijn twee soorten macht: de soort waarmee je wordt geboren en de soort die je grijpt.

Mary Stuart is tot koningin van Schotland gekroond toen ze minder dan een week oud was, omdat dat haar geboorterecht was. Haar wil wordt altijd gehoorzaamd. En daarom weet ik dat ik niet anders kan als ze me aankijkt en me beveelt om magie te doen.

We zitten in de privédinerkamer van de koningin, en Mary vertrouwt de anderen die hier bij ons zijn – David Rizzio, de edele secretaris van de koningin uit Italië, en haar halfzus lady Jean.

Ze vertrouwt hen met mijn geheim. Mijn macht. Die alleen bestaat om haar te dienen.

‘Doe niet zo saai, Alyth,’ klaagt Mary en ze wuift in mijn richting. ‘Laat gewoon iets zien.’

Aan Mary's hof ben ik Alyth Graham, een buitenechtelijke dochter die te veel de vrije loop krijgt van haar coulante grootvader. Ik ben laag genoeg van rang dat het hof me kan negeren, maar hoog genoeg dat ik word getolereerd, dus ben ik zo goed als onzichtbaar. Wat voor mij natuurlijk ideaal is.

Want ik ben alleen van mijn moeders kant een Graham.

En ik ben ook alleen van haar kant een mens.

'Ik ben geen circusbeer,' mopper ik.

'Alsjeblieft?' vraagt lady Jean. Zij is dan wel buitenechtelijk geboren, maar ze is een kind van de voormalige koning, dus maakt niemand om een beetje onwettigheid. Daar zie je aan het Schotse hof veel van.

'Je kunt ons vertrouwen,' moedigt David me aan.

Ik weet dat dat de waarheid is. Dat kan ik opmaken uit de verzamelde aura's hier in de kamer – van de stoel waarop David zit, walmt paarse loyaliteit op. De ligbank waarop Jean en Mary bij elkaar zitten, is omringd door een verstrengelde mengeling van roze liefde en oranje geborgenheid.

Iedereen hier voelt zich veilig.

Zelfs... Ik krijg een zenuwtrekje van de gedachte. Zelfs ik.

'Aye, al goed,' zeg ik met een voorzichtig glimlachje.

De houten muren van de dinerkamer hangen vol met welig groene wandtapijten die bostaferelen afbeelden.

David en Jeans adem stukt, en ze kijken verrukt toe hoe de geweven planten tot leven komen.

Varens deinen op en neer op een niet-bestaande bries. De bladeren aan de bomen zwaaien heen en weer. Delicate bloemetjes geborduurd in roze en gele draad steken hun kop naar buiten uit een van de wandtapijten en draaien zich naar David toe als hij op ze af stapt, zijn viool vergeten op zijn stoel.

'Dit is...' begint hij. Hij steekt een hand uit om te proberen een konijn aan te raken dat van achter een boomstam gluurt. Het knippert met zijn oogjes, niet van levend te onderscheiden, maar

zodra David het tapijt aanraakt, smelt de illusie weg.

Het wandtapijt is gewoon van stof. Het is buiten mijn macht om dat te veranderen. Ik kan het hooguit een poosje zijn beperkingen laten vergeten. Mijn zinsbegoochelingen veranderen de werkelijkheid niet. Ze veranderen alleen hoe wij hem zien.

David draait zich om naar Mary, zijn ogen groot en zijn aura overspoeld door nieuwsgierig groen. Maar ik zie alweer een duistere schaduw over de koningin vallen. Zij is ons aller heerser, maar ze is een mens. Er vloeit geen druppel magie door haar aderen.

'Alyth, genoeg,' zegt ze kil. Alles is geoorloofd totdat de koningin jaloers wordt. Ze mag dan niet mijn soort macht bezitten, maar ze gelooft dat zij de mijne kan controleren.

Ik beteugel mijn magie. Ik gun haar dit ogenblik. Ze wilde met me pronken, maar ik mag niet feller schijnen dan zij.

David weet, God zegene hem, wanneer hij zijn mond moet houden. Maar als hij zijn blik op me richt, kan ik zien dat hij nu anders naar me kijkt. Hij is altijd beleefd geweest, maar er staat nu ontzag in zijn ogen. Respect.

Hij slaat een hand over zijn hart. 'Dank je, lady Alyth, voor deze...'

De stilte van de avond wordt wreed verstoord door een gil uit het stenen trappenhuis dat toegang biedt tot de vertrekken van de koningin. Mary's handen vliegen naar haar ronde buik. Ze is niet alleen de koningin – ze draagt de toekomstige vorst. Jean draait zich met grote ogen naar mij om.

Mijn geboorterecht kwam met een prijs. Ik ben geboren om Schotland en de koningin met mijn leven te beschermen.

Het geluid van pistoolschoten galmt van de stenen trap.

'Allemaal achter me!' beveel ik, en ik sta op en hou mijn handen op. Menselijke wachters hebben hun beperkingen. Zinsbegoochelingen zijn eenvoudig voor me, maar de beschermende barrière die ik oproep, is vele malen krachtiger.